

שער, בנימין (בני)



בן מרים וזכריה, נולד ביום ז' בטבת תשי"ג (23.12.1952) בשכונת שעריים ברחובות. בני היה בן למשפחה מרובת-ילדים, ותיקה ומושרשת בשעריים. מילדות הוא התבלט בכישוריו ובנועם הליכותיו. חביב היה בני, עליז ובעל נפש רגישה. הוא סיים את לימודיו בבית-הספר הממלכתי דתי "מוריה", ולאחר מכן עבר ללמוד במדרשיית "נועם" בפרדס חנה. בני הצטיין בלימודיו. הוא היה פעיל בחיים החברתיים והתרבותיים בבית-הספר, והשתייך לתנועת "בני עקיבא". הוא היטיב לשיר, והשתתף במקהלת בית-ספרו. בני היה עובר כחזן לפני התיבה והנעים בקולו תפילות בסגנונים שונים, תימני, ספרדי ואשכנזי. הוא סיים את מדרשיית "נועם" בהצטיינות.

בפברואר 1971 התגייס בנימין לצה"ל. בתחילה הוא ביקש להתגייס לחיל-האוויר ולשרת כטייס, אולם עקב מגבלות רפואיות התנדב לשרת בחיל-הצנחנים. בני עבר אימוני טירונות, קורס צניחה, ונשלח לקורס מ"כים. באפריל 1972, הוא הועלה לדרגת רב"ט. בני לחם עם יחידתו במלחמת יום הכיפורים, ובעת המלחמה הועלה לדרגת סמל.

לאחר שהשתחרר מן השירות הסדיר, הוא עבד כמורה ומדריך בישיבות "בני עקיבא" בחדרה ובאור-עקיבא. הוא התחתן ובנה את ביתו בשכונת הולדתו, בשעריים. שם גם נולדו שתי בנותיו. בני שאף להתקדם ולהמשיך ללמוד. הוא נרשם לאוניברסיטה העברית בירושלים, לחוג רוקחות. הוא למד שנה אחת, אך נאלץ להפסיק את לימודיו, בגלל קשיים כלכליים. הוא חזר לרחובות, והתחיל לעבוד במחלקה המשפטית של חברת "עמידר". באותו זמן, הוא בלט בפעילותו הציבורית בשכונתו. הוא נבחר ליו"ר הוועד להקמת בית-כנסת "תפארת צעירי תימן".

כשפרצה מלחמת שלום הגליל התנדב ליחידתו לחם עימה בגזרה המרכזית והתקדם במסלול הלחימה עד איזור בחמדון, ליד כביש ביירות-דמשק. הקרבות היו קשים, מהם פנים-אל-פנים, מהם תחת אש ארטילרית כבדה של האויב.

אור ליום ג' בתמוז תשמ"ב (23.6.1982), נערכה יחידתו להתפרסות בשטח, תחת אש האויב. אחד מפגזי האויב פגע ביחידה, ורבים מחייליה נפצעו. בני נהרג. בן 30 שנים הוא היה בנופלו. הוא הובא למנוחות בבית-הקברות הצבאי ברחובות.

בני השאיר אחריו רעה, שתי בנות, הורים, שישה אחים ואחות.

שר הביטחון אריאל שרון כתב עליו במכתב תנחומים למשפחתו: "סמל בנימין שער נתן את חייו למען מולדתו. הוא היה חייל מסור ונאמן, בעל מורל גבוה. במשך שנים הוא היה אחראי

להווי פלוגתו. היה אהוב על חבריו ומפקדיו".

מפקד יחידתו כתב עליו למשפחתו: "היחידה שלנו נקראה להוביל את הכוח הקדמי בחלק מן הקרבות הקשים ביותר. היא ספגה הפגזות ארטילריות קשות ורבים מבחורי החידה נפגעו, ביניהם היה סמל בנימין שער".

על-שמו הוכנסה ספרייה תורנית לבית-הכנסת של העדה התימנית באושיות. בשלבי הקמה נמצא גם בית-הכנסת "תפארת צעירי-תימן - שער בנימין", שיהיה מרכז קהילתי הנושא את שמו.